

2

բական հրահանգները վարակիչ հիւանդութիւնների ժամանակ, կամ տեղական հեծելազօրքի անասնաբոյժին դիմէր, քիչ չէր նպաստիլ իր վիճակի բարորմանը: Բայց մեր նախապաշտրված ժողովուրդը արհամարհում է գիտութիւնը և այսպիսի դէպքերումն էլ քահանայի աղօթքին է զիմում: Նրա կարծիքով ոչ մի տերեւ վայր չէ ընկնում ծառի վրայից առանց Աստուծոյ հրամանի: Պակաս ժամանակու չեն մնալ համար և Ղարայազի թուրքերը, որոնք ամառը գաղթում են մեր սահմանակից լեռները: Դոքա իրանց հետ ընկերացնելով տեղացիներից մի քանիսին, սկսում են իրանց առաջ հունձը: Ամենայն տարի մեր անհոգութիւնից հաղարներով ենք վնասվում: Հսկողութիւնը մեր սարերում վերին աստիճանի թոյլ է: Մեր տառարանները կատարեալ երեխաներ են — (բացառութիւն շատ սակաւ), նոյն իսկ իրանց հսկողութեան կարու:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ

Թիֆլիս, 18 ապրիլ

Հաւաբարու Եջմիանեցւոց ս. Գէորգ եկեղեցւու. Մարիամեան օրիորդաց ուսումնարանի Հոգաբարձական խնամակալական վարչութիւնը այսու պատիւ ունի հրամարակաւ յայտնել իր խորին շունչակալութիւնը Թիֆլիսի Հայունեաց բարեգործական օգնութեան մեջամատ մաստ ենեանու.

Այս տարի յափշտակովիւնները, ամսաբ-
ժիք, կրկնապատկվելու են, որովհետեւ թուր-
քերը կը դան մեզ մօտ (արգէն ժամանակ
է) զրեթէ մերկ և քաղցած։ Յայսի է որ
Նրանք անամնաց համար ձմերային պաշար պատ-
րաստելու սովորութիւն չունենալով համարեա
ամենայն ինչ կորցրել են այս տարվայ ձինի տ-
ռատութիւնից։ Այդ կիսավայրենիների յարձակ-
մունքներին ընդդիմադրելու համար հարկաւոր է
զինուած տաւարածներ ունենալ և սահմանապահ
ձիաւորներ՝ հսկելու կամկածաւոր անձանց վրա և
մինչև անգամ, եթէ հնարաւոր է, արգելել այդպի-
սիներին սար գուրս գնալու։ Հսկողութիւնը եթէ
փոքր չափով էլ լինի, մնաք հաւասարացած ենք, որ
շատ չարիքներից կազատէ մեզ։ Գոնէ ամա-
չենք մեր հարևան մալականներից, որոնք այս կէ-
տում անհամենատ գերազանց են մեզանից։ Կրանք
շատ լաւ գիտեն իրանց պաշտպանել թուրքերի
յարձակմունքներից, առանց չափականցութեան
կարելի է ասել, որ վերջններին սարսափեցնում է
մալականի անունը։ Խոկ յանուուզն թուրքը երբէք
անպատճ չէ աղատվում նրանց ձեռքից։ Այսպէս
թէ այնպէս մեր անհոգութիւնը վիխովին դատա-
պարտելի է։ Հրաւիրում ենք տանուտէրի՝ լուրջ
ուշադրութիւնը, որի ուղղակի պարտականութիւնն

կան Ընկերութեան մօտապ. վարչութամբ, վերջնս նուիրել է ուսումնարանին յիսուն բուր-
հոգալու համար ուսումնարանական քանի մի կ-
րևոր կահ կարասիքը. նաև ուսումնարանին
ջակից խնամմակալունի մեծապ. տիկին կատարի
Ուոտինեանին և յարգելի տիկին Մարիամ Կուս-
կեանին, որոնք աղջափրաբար պատրաստել տ-
լով տասը աղքատիկ աշակերտունեաց համե-
հանգերձ նուիրել են նրանց; Վարչութիւնս քաղ-
պարտաւորութիւն է համարում իրան յայտնել
չորոհակալութիւնը հետևեալ յարգելի պարոնն-
րին—Ցովուշի Ալէլեանին և Պ. Սարուխանեանցը
որոնցից առաջինը նուիրել է ուսումնարանին և
անուագ յիսուն բուրքի, խոկ երկրորդը երես-
րուրի և անյայտ ոման, որը նոյնպէս նուիրել
25 բուրգի։

Նախագահ Հոգաբարձական խնամմակալակ
վարչութեան՝ բժ. Նաւասարդեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Սաացանք Բաֆէիի յօբելեանի համար Բագու-
մի ծրար 15 բուրգով և Կիշինեվից մի ծրար
բուրգով։ Հասցրինք ուր հարկն է։

Նորհակալութեամբ ստացանք պ. Գոկտօր Ա

Մարտ 25 տարի սրանից առաջ, և որ միայն իբրև պատմութիւնն է աւանդվում աշակերտներին և ոչ իբրև ամենօրեայ լրագրի թղթակցութիւնն, նա զիտէ թէ որքան իրաւոնք ունի «Նոր-Դարձ» չնորհաւորութեան հեռագիրներ և համակրական նամակներ ստանալ այդ թարմ լրտերի առթիւնվ. որ կարգացել է նրա կաթողիկոսների պատմութիւնը, որով մեզ սովորեցնում է Կ. Պոլսից, թէ ովքեր են Յովսէփ, Եփրեմ և Ներսէս Վ կաթողիկոսները, նա լաւ զիտէ, որ այդ պատմագիր Ալաքը մի վարպետ մարդ է, որ ծիծադրում է Ռուսահայերի վրա և ստանձնում է սուստ առաքեալի, սուստ նույրակի, սուստ պատմագրի պաշտօններ: Բայց վեր առնենք նրա գիմակը, ասենք թէ ով է այդ պարապ և վարպետ մարդը, «Նոր-Դարձ» այդ Խորենացին, հայ ազգի սուստ մարդարէն և ամեն բան ու շատ մութ կէտեր ինքն ըստ ինքեան կը բացվեն: Այդ Ալաք ստորագրողն է Թիֆլիս և կաթողիկոսն կրթական առաքելութեան կամաց խարեւայ, Ազգային ժողովից վոնդված երեսփոխան և ուսումնական ժողովի առաջ դաստավարութան անդամնոթ սրի-եաւ Ար. Ալիքափեան:

Պադեան եպիսկոպոսին, թէ ինչպէս յանկարծ Պոլսոյ ժողովուրդը և մամուլը նրա կողմն է դձել և այն: Այս ստախօսութիւնները զրված միայն մինչև մայիսի 7-ը իր ներգործութիւնն նելու և մաքերը մոլորեցնելու համար. եթէ այն հետեւ ջախչախիւնու էլ լինեն հոգ չէ, մի թէ մինչև մայիսի 7-ը կարելի լինի իրը ճշմարտութիւն ստասահայերին համոզելու: «Ալաքը» շուշա գիտէ, որ Կ. Պոլսոյ լրագիրները ինչու ուշ և անկարգ են համանում Կովկաս, վասնա հաւատացած է, որ իր ստախօսութիւնները կը բվին ոչ առաջ քան կաթողիկոսի ընտրութիւն յետոյ: «Արենելք» լրագրի համար նա գրում է ըստ միակ ներսիսական, այդ էլ նրա համար է նա զիտէ թէ այդ լրագիրը կանոնաւոր է ստում այստեղ:

Միայն ապուշները կը հաւատան թէ Ա. Պոլսոյ ժողովուրդը և ներսիսական լրագիրները ու սապիրները յանկարծ մելքիսեղեկեան են զայն էլ վերջի օրերաւ:

41. «Երբ մարդ ինքնն է իրան բռնազը՝ լաս բռնութիւն: «Նոր-Դարձ» աշխարհ թնդացրից Պոլսում եղած մելքիսեղեկեան նշանաւոր, ա

40. Կաթողիկոսական ինսդրի և նրա հետ յարաբերութիւն ունեցող ուրիշ շատ ինվլիմենտի վերաբերմամբ «Ալաքի» գրած տեղեկութիւնները երկու տեսակ խոչոր ստախօսութիւններ են. առաջինը՝ ստախօսութիւններ, որոնց մէջ կը համոզվի ընթերցողը, եթէ նա կարդաց կ. Պօլսոյ որ և է լրագիր. օրինակ նա այն ժամանակ կիսմանայ, որ Շահնազարեան դպրոցի կահկարասիքը եթէ ծախում են, երբէք ոչ մեղաւ.որ և ոչ էլ պատասխանատու է պատրիարքը, որովհետև այդ դպրոցի տէրն է Նուբար փաշան, իսկ նրա կ. Պօլսոյ ներկայացուցիչն է պ. Զումզը, որը այդ դպրոցի կայքերն միակ տէր և տնօրինն է, ուրեմն այդ դպրոցի կայքերը ծախելու մէջ պատրիարքը մեղաւու չէ, ինչպէս կամենում է հաստատել «Ալաքը»: Երբ գալ տարուայ յունվար ամսումն էլ մի որ և է հիմնարկութեան կահկարասիքն էլ ծախելու լինեն աճուրդով, միթէ թիֆլիսի թեմակալ առաջնորդն է մեղաւոր: Երկրորդ ստախօսութիւններ, որոնք ժամանակաւոր տեղութիւն ունեցող ստախօսութիւններ են. թէ ինչպէս կ. Պօլսում ընդունեցին և ճանապարհեցին Մո-

արքայի Արքային անեանցի երկրորդ դասախոսութիւնը
«Հողի արդիւնաբերութիւնը և հասարակութիւնը»
վերնագրով։ Դա պարոնի քաղաքա-տնտեսական
դասախոսութիւնների շարքում կազմում է նրա
երկրորդ դասախոսութիւնը և տպված է ներկայ
թվին, Մարտիրոսեանի տպարանում։

—

Ստացանք Վիէննայի Միսիթարեան տպարա-
նում տպված «Բառագիրի գերմանիերէն—հայերէն»
աշխատութիւնը Հ. Աւետիք Վ. Կոյլաւեանի, Միսի-
թարեան ուխտի։ Հրատարակված է առաջին
տետրը։

—

Վանից ստացանք մի հետագիր հետևեալ բո-
վանդակութեամբ։ «Ամբողջ Վանի ժողովուրդը
ցանկանում է տեսնել Խրիմեան Հայրիկին Կաթո-
ղիկոսական աթոռի վրա։» Ստորագրեցին Վանի
ազգային ժողովի անդամներ։

—

ԲԱՐՔՈՒԻՑ մեզ գրում են հետևեալը. «Ապրիլի
27-ին կայացաւ երկրորդ ներկայացումն թուրքե-
րէն լեզուով, յօդուտ ուսումնաւարտ Ծէալիսմներին
թէ առաջին և թէ երկրորդ ներկայացումն յաջոր-
անցաւ։ Թուրքերէն լեզուով հազիւ երկու անդամ
ներկայացումն կայացած լինի կովկասում, պիէ-
սաներ չունենալու պատճառով։ Երրորդ ներկայ
յացումն կը լինի շատով և կը տան «Թամահ
քէրլըդ գուշման գազանար», հեղ. պ. Մադաթեա-
նի։ Հասարակութիւնը գետի թուրքերէն լեզուու-
ներկայացումները անսարքեր չէ գտնվում, իս-
բնչ ասենք հայերիս համար. արդեօք ասէնք թ-
«Թուրքերից օրինակ առէք»։ Մեզ մօտ են գտն-
վում տ. ա. Զարէլ և Փաշայեան Տէր-Գրիդուրեա-
կերասամուհիները, որոնց ներկայացումների ժա-
մանակ գահլիճը դաստարկ է լինում։ Մինչև ան-
գամ երկրորդ ներկայացմանը պ. Տէր-Գրիդուրեա-
նը 40 ր. վեաս է կրել։ Ինչին վերաբերենք ար-
դեօք այդ անսարքբերութիւնը. փառք Աստուծու-

Ելուանից ստացանք հետեւեալ հեռագիրը, մայիսի 3-ից. «Այսօր հասաւ այդտեղ Պարսկաստանի և Հնդկաստանի թէեմական պատգամաւոր Համբարձում Առաքելեանց; Պարսկաստանի և Հնդկաստանի հայերը ցանկանում են Կերսէսին կաթողիկոս տեսնել»:

Խարկօվի համալսարանի պրօֆէսօր Շլթեանցը մեզ ինպրում է յացնել, որ մայիսի 10-ին Պատարգորսկ է գնալու և մնալու է այսուղ մինչ մեկտեսմերի սկիզբը: Հասցէն է՝ Վերխնի բուլվար, դոմ Կանևսկаго.

Պ. Աթաքէկեանցը Քաղուց մեզ ինդրում է տպել հետեւեալը. «Ձմանալով պ. Սանդալի, այսինքն «Վիշապ» վերնագրով տաճկահայոց կեանքից վերցրած պատկերի հեղինակի ուր լինելը, «Մշակի» միջոցով դիմում եմ վերսիշեալ պարոնին և ինպրում եմ, որ նա մի ձիշտ պատասխան տայ իր աշխատութեան հրատարակվելու կամ չը հրատարակվելու մասին, որովհետեւ իմ՝ նրա համար Շուշի քաղաքում գտած բաժանորդները յաճախ դիմում են ինձ պահանջելով կամ գրոյ- կը կամ փողը»:

Նաւթը խօ լաւ է ծախսվում»:

Նոյն տեղից մեղ գրում են, որ մի շոգեկալի սայի հայթումից սպանվել են երկու հրավառնեմէկը ուսու, մէկն էլ թուրք:

Մեզ հաղորդում են, որ Բագուի մօտ գտնվութէեան թերակղզին այս մօտերս կը գատարվի, որովհետև այսուելլից ծովային պատերազմն կանունարը տեղափոխվում են Սև ծովի վրա:

ԲԱԴՈՒԽՅ մեղ գրում են հետեւեալը. «Մի տրոց աւելի է, որ Գափանի գաւառի Խըզրգիւղից մի 19 տարեկան սրատանի՝ Գրիգոր Տէ Մարտիրոսեան ազգանունավ աշխատում էր Բագուի գործարաններից մէկում: Անցեալ ապրի 23-ին, ճաշին նստած է լինում ծովափում զաված մակրոցկում. յանկարծ հիւսիսակողմից մղպական մակույցի հեռանում է սովոր գէպի ծովի իրը. յուսահատութիւնը և ալիքների սարսափը լաիխում են անպազդ զոհին մերկանուալ և ընկնջուրը աղատվելու նպատակով, բայց ցրտից լողալ չմանալուց, երեք րօպէշտոփ մահուալիքների հետ կուելով, վերջապէս անյատակ ծ

